

«Ne Çıkar engel olsa, bize dağ, deniz, kaya
Canımızı adadık, Hak yolunda davaya.»

FEDAI

Allaha Vatana ve Hürriyete

Yıl : 1 Sayı : 2

EYLÜL 1963

100 Kuruş

Bir Milletin tek mil Şeref ve mukaddesatını bütün lüğünü, tehlikeye düşürmekte olan şu korkunç trajedinin karşısında sen ben kaygısına düşüp, gözleri ihtirasla perdelenenler! lütfen insafa gelip şu necip Millete acıyınız!

★ Kemal Fedai COŞKUNER

Bu buhranın memleketimize girişi yeni değildir. Bunun 150 seneye yakın bir tarihçesi vardır. Bilhassa tanzimattan sonra, kendisini gösteren bu buhran, manevî göküş, komünizm ve mason localarının, siyonizmin ele ele vermesiyle katmerleşmiş; nihayet bu günkü had saf-haya ulaşmıştır. İttihat Terakki Cemiyetinin de bunlara bilerek veya bilmiyerek âlet olmasıyla bir milletin felâketinin hazırlanışında adeta ittifak etmişlerdir.

Evvelâ yanlış hareket, garp medeniyetini taklitle başlamıştır. Fakat burada yanlış metot tatbik edilmiş, kendi milli kültürümüz rafa kaldırılarak, medeniyet namına garbın kültürü, örf ve an'aneleri yurdumuza bol bol ithal edilerek, memleket manevî hasletlerinden tecrit edilmiş bir duruma düşürülmüştür. Yeraltı ve yerüstü zenginlik kaynaklarımızla bir çok milletlerden ileri durumda olmamız gerektiği halde, harpten çıkmış, dün kadar eyaletimiz olan küçük milletlerin ağır sanayi mamulleri, ithalât pazarlarımızı doldurabiliyorsa bunun nedenini, milli şuur ve iman esaslarından yoksun bir hale getirilişimizde aramak lâzımdır. Bir memleket şer kuvvetlerin, iç düşmanların serbestçe at oynatabileceği, tecrübe tahtası haline gelirse neticenin manevî bir buhrana dayanacağı izahtan varestedir.

Ne hazin manzaradır ki, bugün şu güzel vatanımız bu büyük tehlikenin eşğine gelmiş, dayanmıştır. Bunun daha had safhası artık ölümdür. Dün topla tüfekte sınırlarımızı geçemiyenler, bugün sinsice, yerli soysuzlarla el ele vererek harimi ismetimize kadar girebilmekte, kaleyi içten yıkmaya çalışmaktadırlar. Dün hedefleri belli olan düşmanlarımız, bugün araziye uymakta bu suretle daha tehlikeli olmaktadır.

Komünizmin yasak edildiği bir memlekette: «Biz komünistiz.» diyecek kadar o adamlar budala mıdır? İllâ böyle demelerini işitinceye kadar «Memlekette komünizm tehlikesi yoktur» deyip oturacağız öyle mi? İşçi davalarını savunur görünerek onları istismar edenlerin, sosyalizm plâkası altında karanlık lâflar geveliyenlerin durumları tetkik edilse arkasında sırtacak olan çehre komünizmin ta kendisi olacaktır.

Bu gün her uyanık vatandaşın bilmekte olduğu ha-

kikat, «Türkiye gizli komünist partisinin» hedefe doğru yol almakta oluşudur. Kozmopolitlerden de faydalanmak suretiyle siyonistlerle el ele veren bu kızıl tehlikenin ajanları bu gün bazı sahalari ele geçirmiş vaziyettedirler. Eskiden yeraltı faaliyetiyle iş gören bu ajanlar, şimdi gün ışığına çıkmış, caddelerde kol gezmekte, dirsek vurup geçebilecek kadar cür'et sahibi olduklarını göstermektedirler. Bütün gaye ve hazırlıkları bir proleterya ihtilâliyle demokratik düzeni yıkmak, tesis edecekleri bir komünist aristokrasisiyle efendileri Kremlin ağalarına peşkeş çekecekleri bir milletin omuzları üzerinde kanlı bir saltanat sürmektir.

Bu gayeye ulaşmak için harcadıkları para miktarının yüz milyonları bulduğu resmi kânallarla da teyit edilmedi mi? Peki bunun karşısında biz ne yapıyoruz? Vatandaşların endişe ile takip ettiği bu elim manzara karşısında ilgililer acaba ne yapıyorlar? Sayın mebuslarımız, senatörlerimiz niçin konuşmuyorlar? Bir yerde bir solcu dergi kapatılmış, iki komünist tevkif edilmiş. Bunlarla neticeye varılmaz. Bunlar kifayetsizdir.

Bu gün memleketin pek mühim noktalarına el atmış, Türk basınının bir çok mühim köşelerine engerek yılanı gibi çöreklenerek zehir saçan nice sabıkalı müseccel komünistler vardır. Niçin bunlar kulaklarından tutulup kalemleri kırılmıyor? Bu kızıl ideolojinin bedbaht uşakları niçin sehpalara, zindanlara gönderilmiyor? Bu baykuşların sesleri kısılmadıkça bu mazlûm milletin yüzü gülmiyecektir, bu gerçeği iyi bilelim.

Dahiliye Vekili açıklıyormuş, elinde bir liste varmış dediler. Sevindik. Sabırsızlıkla bekledik. Binlerce faal komünistin icrayı faaliyet gösterdiği bu memlekette belki bir akç yüz komünist kuyruğunu kapana kısırmıştır dedik. Çıka çıka bir de gördük ki, on iki kürt milliyetçisi... Bu da güzel. Fakat beklenen netice bu değildi.

Bu gün Türk milliyetçiliği ve mukaddesatına bir kızıl ateş sirayet etmiş, onu yok etmeğe çalışmakta, bizler ise söndürmeyi unutmuş, gafflet içerisinde bulunuyoruz. Bir milletin tek mil şeref ve mukaddesatını bütün lüğünü tehlikeye düşürmekte olan şu korkunç trajedinin karşısında, sen ben kaygısına düşüp, gözleri ihtirasla perdelenenler! Lütfen insafa gelip şu necip millete acıyınız.

FEDAI

— Aylık Dava Dergisi —

Sahibi:

Ayşe Fedai Coşkuner

o—o—o

Neşriyat Müdürü:
Erdem Solakoğlu

o—o—o

Teknik Sekreterler:
Tevfik Özkayalı
Raşit Gün

o—o—o

İdarehane
Gaziler Cad. Marmara
Pasajı Nu: 12, İzmir.

o—o—o

Abone Şartları:

Yıllığı : 10 Lira

o—o—o

Dizgi ve Baskı:
«Karıncı» Matbaacılık
Koll. Şti. - İ z m i r

o—o—o

Gönderilen yazılar
teda edilmez.

o—o—o

Her türlü muhabere adresi:
Fedayi Dergisi, P.K. 808, İzmir

Yıl: 1 Sayı: 2
7 Eylül 1963

Bu Yol Nereye gider ?

★ Cevat Rifat ATILHAN

Balkan Harbinin utanç veren hâdiselerinden ve onun doğurduğu felâketli neticelerinden ibret almayanlara sözümüz yok. Ne yazık ki, tarih şamarlarını «şırrak» diye yüzümüze vurduğu vakit öyleleri, o vurdumduymazlar, bedbahtlar değil; yine bizler kan ağlar; yine bizler ateşe yanarız. Yakın maziyi az çok ve alâkayla tetkik edenler bir zamanlar dünyayı titreten büyük Türk Ordusunun, mini-mini Bulgar Ordusu karşısındaki hicap verici mağlûbiyet ve bozgunun sebeplerini gayet açık ve sarih olarak idrak ederler. Felâketimize, perişanlığımıza partiler sebep olmuşlardır. İttihad ve Terakki ile Hürriyet ve İtilâf fırkaları. Her ikisi de Allah ve millet önünde aynı derecede mes'ul ve günahkârdırlar.

Bir de bu işi bizzat yaşamış olan ve ateşin göbeğinde aklın ve havsalanın alamıyacağı kadar ızdırıp ve vicdan üzüntüsü çekmiş olan bizlere sorunuz.. O günlerin hafızalarımızda canlanması bile insanı çileden çıkarmağa, tüylerini diken diken etmeğe kâfidir.

Yine tekrarlıyorum, Avusturya hududundan, Hind Denizine kadar uzanan koca bir imparatorluk, altıyüz yıllık bir devlet, altı yıl içinde neden çöktü? Bunun âmillerini teker teker arayıp bulmayı bir tarafa bırakarak, iki cümlede hülâsa etmek istersek yine aynı cümlede karar kılabiliriz:

Partilerin yüzünden! Daha fenası gözlerini hırs bürümüş liderlerin göremedikleri harici teşvikler, tertipler ve efkâr-ı umumiye yaratıcılarının kışkırtıcı, iğfal edici gayretleri. Yalnız bu kadar da değil, harcadıkları milyonlar...

Hâlâ içimizde kim biliyor ve kim inanıyor ki, 31 Mart vak'asını tertip eden ve bu uğurda milyonlarca dolar sarfeden Amerikan Yahudisi Jakop Şif-

tir. Niçin? Çünkü, müessese nizamları yıkılacak, devlet zayıf düşecek, saraylar yağma edilecek, adamlar asılacak, millette nefret hâsıl olacak, ondan sonra; evvelden hazırlanmış olan Birinci Dünya Harbi patlak verecek zayıf düşmüş İslâm unsurları arasında asırlardan beri devam eden kardeşlik bozulmuş, yerini kin ve nefret almış bir vaziyette devlet yıkılacak ve İsrail devleti bu enkaz üzerinde kurulacak?

Bunu, bizim mübarek yazarlarımız böyle mi gördüler? Hiçbir zaman! Onlar şu bedbaht, fedakâr, mütehammil mehmetçikleri mürteci, yeni tâbiriyle gerici, şeriatçı, yobaz ve daha ne ile, nasıl tahkir edilebilirse öyle tavsif ve öyle tezyif ettirler.

Her şey te'vil edilebilir, fakat Bulgar komitacılarının, Türk düşmanlarının gelip de Taşkısla'da dünyadan bihaber, masum, biçare Anadolu çocuklarını süngüden geçirip Sürp - Agop mezarlığına, çöp arabaları içinde götürüp gömmeleri ne ile izah edilebilir?

İşte bütün bunların sebepleri ve saikleri şunlardır:

Partiler... Partilerin yollarını şaşırtan gizli kuvvetler.. Dünya Farmasonluğu.. Müslümanlığa ve Türklüğe biaman düşman teşekkülleri.. Zamanın iktidarı ve mevcut bütün partiler bu hakikatleri kararmış gözleriyle göremediler. Vatan yıkıldı. Petrol hazineleri elimizden çıktı. Servet ve samanimiz heba oldu ve geriye sadece Anadolu kaldı.

Bu son parça üzerinde kumar oynamıyayım. Bu mübarek Anadolu yurdunu ihtiraslarına kurban etmiyelim. Partiler milleti ikiye bölmesinler ve bilsinler ki aylardan beri bir altın ırmağı meçhul iklimlerden bazılarının ceplerine akıyor. Karşılıksız ve herhalde mak-

► Devamı 4. Sahifede

Farmasonluktan korkunç ibret levhaları

«The Jewis Chroniche» gazetesinin 29 kânunsâni 1958 tarih ve 4631 sayılı nüshasının 32. sahifesinin 5. sütunundan aynen alınmıştır:

«Tel Avivde dünyanın en büyük Mason locası inşa edilmektedir. Geçen salı günü, Telaviv başhahamı I. J. Unterman, mâbedin ilk temel taşını yerleştirmiştir. Merasimde Tel Aviv belediye reisi Hayım Levanon ve dünyanın her tarafından gelmiş üç bin Mason temsilcisi bulunmuştur. Mâbedin büyük bir kütüphanesi ve yine gayet büyük bir Mason müzesi mevcut olacaktır.

Başhamam şunları söylemiştir:

Bu mâbet, bütün dünya milletleri için yeni bir kıbledir. Milletler; kendi bâtil dinlerini terk ederek bu mâbede tevccüh etmeğe kendilerini mecbur görceklelerdir. Artık, müslümanlığın ve hristiyanlığın dayandığı akide ve küflü inançlar yıkılacak, insanlar hak ve hakikatin nuruna sayemizde kavuşacaktır.»

Yahudi anayasasının beşinci faslından aşağıda itirafı hayretle okuyalım:

«Kötülüğün her tarafı telvis ettiği cemiyetlere nasıl bir idare tarzı vermelidir ki, orada: Zenginlik ,yankesicilikten başka bir şey almayan şeytanî dala-verelerle kazanılabilsin. Her çeşit ahlâksızlıklar mübahdır. Ahlâk sadece arzu edilerek benimsenmiş prensiplerle değil de

ceza ve şiddetli kanunlarla tutunabilir. Vatan ve din aşkı da, milliyetsiz politikalarda boğulmuş bulunur. Böyle cemiyetlerle, ancak bizim istibdamımız ve tahakkümümüz başa çıkabilir. Bu tahakkümde emrimizde bulunan ve kayıtsız şartsız bize bağı olan FARMASON locaları vasıtasıyla tatbik edilir. FARMASONLARI iktidara geçirmek ve kendimizi perde arkasında tutarak milletleri istediğimiz istikamete sevk etmek bizim başlıca vazifemizdir.»

Anni Pezartin isminde diğer bir Fransız farmason bir eserinde:

« Allahsızlık dünya kahramanlığının ve beşeriyetin en şanlı ünvanlarından. Dünyayı düzeltmek için gökleri unutanlarla insanı düşünerek Allahı unutanlar var olsunlar»

Büyük Loca isminde bir eserde diğer bir Farmason 1922 de:

«Her fertte vicdan hürriyetini enerjik bir tarzda takviye edeceğiz. Beşeriyetin hakikî düşmanı olan dinlerle tereddütsüz mücadele edeceğiz. Çevik ellerimizle ve parmaklarımızla günün birinde dinlerin kefenleri olacak kumaşı çabuk hazırlayalım. Böylece dinler sayesinde telkin edilen batıl itikatlarla din adamlarının topyekûn imhasına muvaffak olacağız.

1900 de yapılan Mason kon-

gresinden:

«Dindarlara ve mâbetlere galebe çalmak kâfi değildir. Asıl maksadımız dini kökünden yıkmaktır.»

Başka bir Mason toplantısında:

«İlk intibalar hiç bir zaman unutulmaz, bunun için sağlam ve ilmi fikirlerle beraber olmalıdır, çocukları dinden tamamiyle kurtararak ve uzaklaştırarak yetiştirmeli ve terbiye etmelidir.»

Ogamba adındaki bir mason dergisinde:

«Masonluk, din ve an'ane aleyhinde bulunan yegâne teşkilâttir. Masonluğun siyasi rollerinden başlıcası dinle mücadeledir. Bu maksatla vicdan ve ahlâk bir tarafa bırakılarak, tedhiş kabul edilir. Ve vaziyete ve muhite uymak hususunda pratik olmalıdır.»

Fransız meşrik-î âzamının 1923 de neşrettiği eserin 300. sahifesinden:

«Lâik cumhuriyetin menfaatleri için locamız günlük hayata tamamiyle uymalıdır. Din mevzuunu ortadan kaldırmaya çalışmalıyız. Lâik gaye ve demokratik terakkiyi hedef tutan diğer yabancı gruplarla dahi farmasonlar birleşebilirler. Bütün halk arasına dağılıp onların mukaddes bildikleri din ve iman hislerini yıkmak için lûgatlerde mevcut bütün parlak kelimeler ve riyakârlıklar mübahdır.»

İşte hürriyet, müsavat ve uhuvvet perdesi altında koskoca 600 senelik Osmanlı İmparatorluğunu çökerten gizli teşkilâtın iç yüzünden bir kaç enstantane...

İfşaata devam edeceğiz.

Bu yol nereye gider

(Baştarafı 3. Sahifede)
satsız değildir. Patrona'dan, Kabakçı'ya, 31 Mart'tan zamana kadar dönen dolapların arkasında kimler ve hangi görünmez kuvvetler var? Bunu

bir bilsen, bir görebilsen.. O zaman ortalık birden sût liman olacak ve kardeşin kardeşe reva gördüğü kötü muamelelerden hepimiz utanacak ve vicdan azâbı çekeceğiz..

İslâm'da Mücadeleye ait Ayet ve Hâdisler

Din ve vatan uğrunda yapılan mücadeleler Allah tahtında çok makbuldür. Zira mücahedenin lüzumuna ait bir çok ayet ve hadis-i şerifler vardır:

1 — (Siz de onlara (düşmanlarınıza) karşı gücünüz yettiği kadar hazırlıklı olun. Sizin ve Allahın düşmanlarını ve daha başka sizin bilemediğiniz fakat Allahın bildiği gizli düşmanları kovalamak için bağlanıp beslenen atlar hazırlayın. Allah yolunda (hizmet için) ne harearsanız eciri size eksiksiz ödenir. Ve asla haksızlığa uğratılmazsınız. (Maddî ve manevî mükâfatını alacaksınız.) «Enfal: 60».

Ayet veciz bir ifade tarzı ile düşmana karşı hazırlıklı olmanızı, düşmanı def edecek kuvvetin ve düşmana atılması lâzım gelen şeylerin tedarik edilmesinin lüzumunu talim ediyor.

Ayette dikkat çeken mühim noktalar :

a — Ayette silâhın cinsine ait bir beyanat verilmeden mutlak surette atmanın lüzumunu ve gücün, düşmana karşı atılan ve kullanılan silâhı ne ise onu hazırlamanın mühim olduğunu hatırlatıyor. Bu ayete uygun olarak Hz. Peygamber (A.S.) sarbere çıkarak (Dikkat edin, sarveri atmaktır, kuvvet atmaktır, kuvvet atmaktır) buyurarak atılması lâzım olan şeyin tedarik edilmesini ihtar etmiştir.

b — Biz kendi düşmanlarımızı karşı olduğu kadar Allahın düşmanlarına karşı da ikaz etmektedir. Manevi varlıklarımızın mukaddesatımızın düşmanlarına en az maddi hayatımıza tehlikeli ve tehlikeli olduğuna ihtar ediyor.

c — Düşmanın bazılarının meydanında tamnan soydan, fakat bazısının herkesin bilemeyeceği ve gizli olduğunu bildirmek suretiyle sureti haktan görünür maskeli düşmanlara

dikkatimizi çekmektedir.

d — Allah yolunda milli ve dini davalara sarf edilen paraların zayi olmayacağını, hiçbir gayret ve hizmetin karşılıksız kalmıyacağını hatırlatarak bizi gayret ve fedakârlığa teşvik ediyor.

2 — (Müslümanların işlerine ihtimam vermeyen -onların halleriyle alâkadar olmayan- onlardan değildir, hakiki müslüman değildir.) «Hadis-i şerif.»

Bu hadisi şerifte, müslümanların karşılaştıkları maddî ve manevî müşküllere bigâne ve alâkasız olan, kendi şahsi zevk ve safasından başka cemiyetin müşkül problemlerine iltifat etmeyen kimselerin imanlarının ikmâl dereceye varamadığını, İslâmın arzu ettiği hususiyetleri haiz olgun müslüman olmayacaklarını bildirmektedir.

3 — (Ey iman sahipleri size ne oldu ki, Allah yolunda elbirlik gazaya -hizmete- çıkın denildiği vakit hepiniz yere mihlanıp kaldınız, âhiretten vaz geçip dünya hayatına mı razı oldunuz? Fakat bu dünya hayatının faydası âhirete nisbetle pek azdır. Eğer siz, emrolduğunuz bu cihada siz etbirlik çıkmazsanız, Allah sizi pek acıklı bir azaba uğratar, sizin yerinize sizden başka daha itaatli bir kavmi getirir. Siz ona hiç bir şeyle zarar yapamaz-

★ B. SEMERKANTLI

sınız -zarar yine size ait olur- Allah her şeye hakkile kadirdir.) «Tevbe 38-39.»

Bu âyette de kısa olarak, dini ve milli hizmetlere karşı alâkasız ve hareketsiz kalanlara dehşetli bir ihtar vardır. Dünyanın maddi zevklerinden bazısını ebedi saadet mukabili olarak feda edemeyen, dünyaya taparcasına bağlananlara ağır bir hitap vardır. Ve bununla beraber bu mukaddes hizmete bigânelik devam ederse, bu ulvî davanın ehemmiyetini müdrük ve işe sahip olacak başka bir kavmi yaratacağını, fakat bu mühim vecibeye riayetsizliğin cezası vahim sonuçlar olacağını hatırlatıyor, cihadın, ibadetlerin en büyüğü olduğuna işaret etmekte. Nitekim bir hadisi şerifte, (Cihad İslâmî hizmetlerin en yükseğidir) buyurulmuştur ki, bir müslüman için yapılması mümkün olan ibadetlerin ve hizmetlerin en mühimmi cihattır, demektir.

Namaz ve oruç gibi ibadetler doğrudan doğruya sahibini alâkadar eden şahsî vazifelerdir. Neticesi de tamamen sahibine raci'dir. Fakat cihad koca bir milleti hattâ, bütün İslâm camiasını belki de insanlık âlemini alâkadar eder.

Şimdilik öz olarak şunu söyleyelim ki, iman sahibi bir insanın milli ve dini hizmetlere karşı ilgisizliği imanı ile bağdaşamaz.

Komünizmle Mücadele Yayınları'nın 3. Kitabı:

**MİLLETLERE IŞIK TUTAN
İKİ BEYANNAME**

Yazan: Dr. TEVETOĞLU

Satışa çıktı. Fiyatı 250 Kuruş

Bu serinin diğer kitapları:

— FAŞİST, YOK KOMÜNİST VAR — İkinci baskı tükenmek üzere, fiyatı: 250 Kuruş.

— DIŞ POLİTİKA GÖRÜŞÜMÜZ — Türkçe, İngilizce, Fransızca, Almanca bir arada. Fiyatı: 500 Kuruş.

Sipariş adresi: Dr. Tevetoğlu, Bakanlıklar P.K. 250, Ankara.

Risale-i Nur Talebelerinin Adana mahkemesi göz yaşartıcı sahneler

«Bir tek gayem vardır. O da mezara yaklaştığım bu zamanda, İslâm memleketi olan bu vatanda bolşevik baykuşlarının seslerini işitiyoruz. Bu ses, âlem-i İslâmın iman esaslarını zedeliyor. Halkı bilhassa gençleri imansız yaparak kendisine bağlıyor. Ben bütün mevcudiyetimle bunlarla mücadele ederek gençleri ve müslümanları imana davet ediyorum. Bu imansız kitleye karşı mücadele ediyorum.»

Yukarıdaki pasaj, üstad Sa- it Nursi'nindir. Adana Risale-i Nur talebeleri bayram tebriklerine bu sözleri yazmışlardır. Bu hususu lâiklik prensiplerine aykırı bulan Adana savcısı harekete geçmiş, neticede dört Nur talebesi tevkif edilmiştir.

İşte 13.8.1963 salı günü Adana Ağır Ceza Mahkemesinde bu dört tutuklu hakkında açılan davaya bakılmış, müdafaa- ya İzmirden giden avukatlarla beraber beş avukat iştirâk etmiştir.

Avukatların maznunlar hakkında tahliye talebini, ehli vukuf raporlarının gelmediği gerekçesiyle mahkeme yerinde görmemişse de, bu mahkemeye ait müsbet bilir kişi raporunun tastikli bir suretini av. Bekir Berk'in ibraz etmesiyle, savcı da tahliye talebine iştirâk ederek, tahliyeleri kararına varılmıştır.

Mahkeme bini aşan, halk topluluğu tarafından heyecanla takip edilmiştir. Tahliye kararını ellerine alan avukatlar, tahliye için hapisaneyeye gitmişler, asıl işin ilgi çekici tarafı da bundan sonra başlamıştır.

Üniversite mezunu bulunan Abdullah Yeğin, mevkuların

bir kısmıyla helâllaşmış; ceza ev. müdürüne de aynı maksatla helâllaşmak için gidildiğinde, gerçek iman nurunu muhafaza edebilen muhterem müdür beyin şu sözleriyle karşılaşmıştır:

«Allah sizden razı olsun. Buraya girmenizle, haftada yapmış olduğunuz beş gün dersle ümit etmediğimiz neticeleri bize isbat ettiniz. Şöyle ki, cemiyetin kendisinden zarardan başka bir şey beklemediği insanları, bugün Allaha, vatana, cemiyete faydalı insan olarak görmekteyiz. Evet daha evvel de buraya nasihat etmek için çok hocalar gelirdi. Fakat nedense tesirleri görülmedi. Halbuki sizin her hafta yaptığımız beşer dersten sonra yedi koğuşta birden ezan okunmaya başlandı. Eğer size karşı bir kusurağımız olduysa bağışlayın» demekle İslâmi nezaketin en olgununu göstermiştir. Müdür bey devamla: «Belki siz bütün arkadaşlarla helâllaşmak imkânını bulamamışsınızdır. Hoperlörü açayım, hepsine birden hitap edin» demiş, hoperlörü açarak bizzat kendisi mahkûmlara: «Şimdi sizlere dersleriyle daima faydalı olan Abdullah bey hitap edecek» diyerek mikrofonu Abdullah Yeğin'e teslim etmiştir.

Muhterem Abdullah Yeğin bey mahkûmlara selâmla hitabeye başhıyarak: «Hayatımda ders aldığım üstadımdan bir cümleyi nakledip Allaha ısmarladık diyeceğim» demiş ve devamla üstad Saîr Nursi'nin şu sözünü nakletmiştir:

«Dünyada Allah'a inanmayan sarayda dahi olsa yine zindandadır. Allaha inanan zindanda dahi olsa o yine saray-

dadır.» Abdullah Yeğin bey ve arkadaşları, bütün mahkûmlara: «Hakkımızı helâl edin» demiş, bilâhare haftada beş defa mikrofonla bütün koğuşlara hitap etmek imkânını verdiği için cezaevi müdürüne teşekkür edilerek vedalaşmıştır. Bu karşılıklı konuşmalarda bir çok kimselerin ağladıkları görülmüştür.

★

K. FEDAİ COŞKUNER BERAET ETTİ

Okuyucularımız hatırlıya - caktardır. 17 Mart 1962 de İzmir Devrim Ocağı, Ticari İlimler Akademisinde Köy Enstitüleri hakkında bir açık oturum tertiplemişti. Kemal Fedai Coşkuner de aleyhta konuşmak üzere bu oturuma davet edilmiş bulunuyordu.

K. Fedai Coşkuner konuşması sırasında fikire fikirle mukabele etmesini bilmeyen bazı kimselerin taarruzuna uğramış, kopan kanlı bir arbede sonunda K. Fedai'yi koruyan milliyetçi gençlik, bunlara haddini bildirmiş, yedi devrimbazın bu arbedede burnu kırılmıştı.

Neticede K. Fedai hakkında mahkeme açılmış, tahkikat için Maarif Vekâletinden iki tane de müfettiş İzmir'e gönderilmiştir. Af Kanunu dolayısıyla dava dosyası yürürlükten kaldırılmış vekâletçe yürütülen idari tahkikatta çıkan Haziran ayında neticeye bağlanmıştı.

İzmir Maarif İnzibat Komisyonunun 2095/2, 18.6.1963 tarihli kararının son pasajını aynen alıyoruz:

«İlgiliye ait konuşmaların ad geçen müesseselerin haiz oldukları öğretim sistemlerini he-

def tuttuğu kanısına varılarak, öğretmen Kemal Fedai Coşkuner hakkında bu bakımdan her hangi kanunî bir işlem yapılmasına lüzum hasil olmadığına oy birliğiyle karar verildi.»

Bu hususta ne düşündüğünü sordüğümüz K. Fedai Coşkuner «Bu karar, maarifimizde, adalet ruhunun her şeye rağmen hâlâ yaşamakta olduğunu gösteren bir delildir.» demiştir.

★
ÖĞRETMENLER FEDERASYONU - ŞÜKRÜ KOÇ İÇİN ÇEKİLEN TEL

Türkiye Öğretmen Dernekleri Milli Federasyonu kongresi çıkan Temmuz ayı içerisinde Antalya'da yapıldı. Kemal Fedai Coşkuner'in bu kongreye çekmiş olduğu telgrafı aynen neşrediyoruz:

«Öğretmenler Federasyonu kongre divanı başkanlığına
Antalya.

Kongreyi teşkil eden delegelerin yüzde doksanını enstitü çıkışlı arkadaşlarımızın teşkil ettiğini biliyoruz. Şükrü Koç, Federasyon başkanlığından uzaklaştırıldığı takdirde, yüz bin muallimin tercümanı olabileceğinizi, aksi halde cüz'î bir azınlığı temsil etmekten ileri geçemeyeceğinizi belirtir, kongreye bu yönde başarılar dilerim. Saygılarımla.»

K. Fedai Coşkuner

Bu telgraf kongrede iki defa okunmuştur. Maarif Vekili ve umum müdürler de telgraf okunurken orada oldukları öğrenilmiştir. Lehte ve aleyhte tezahüratlar yapılmıştır. Neticede Aydın C.H.P. Mebusu Ş. Koç, yeniden Federasyon Başkanı seçilmiş, bu suretle kongre bir azınlığı temsil etmekten ileri geçememiştir. Dergide bu hususta aydınlatıcı yazılarımız vardır.

★
KÖY ÖĞRETMENLERİ FEDERASYONUNUN İZMİR KONGRESİ VE DEVRİLEN ÇAMLAR

25 Ağustos Pazar günü İzmir'de Köy Öğretmenleri Federasyonunun yıllık kongresi

vardı. Şu Köy Enstitülü muallimlerin. Sanki haberleşmişler gibi o gün Mavi Kelebek pavyonunda Türkiye İşçi Partisinin de kongresi yapılacaktı. Fakat Örfi idare, siyasi olması itibariyle men etti.

Köy Öğretmenleri Federasyonuna ötedenberi muhalifizdir. Bunun nedenleri ayrı sü-tunlardadır. Bu cemiyetin solcu bir başkanı vardı. Birinci sayımızda bahsetmiştik. Şu akademi hadisesinde: «Yetişin, Kemal Fedai Enstitülere saldır» diye ağıyararak gazetelere poz vermekte değme artistleri durduran şahıs. Bu defa kongrede perişan etmişler. Hele idealist muallim Şemsettin Çeker'in yerinde konuşmaları onu müşkül duruma sokmuştur.

Sabık başkan, her konuşmasında bir çam devirmiş. Nihayet tahammül edemiyen kongre başkanı, bu haddini bilmez hatibin elinden mikrofonu kaparak: «Sözünü kesiyorum. Kür süyü terkediniz. Aksi halde sizi zorla indiririm» demiş. Neye uğradığını anlamayan zavallı, yine tehditlerine devam ederek kürsüden inmiştir. Yapılan oy tasnifinde değil asil'e, yedeğe

bile girememiştir. Bu son hadise de bir kere daha göstermiştir ki, Köy Enstitüsü mezunlarının büyük ekseriyeti saf ve temizdir.

★
İZMİR TÜRKOKAĞI

Eski binasını tahliye eden İzmir Türkokağı, aylık 400 liraya yeni bir salon tutmuş olup, yeni binalarına taşınmışlardır. Aynı şevk ve hızla çalışmalarına devam edeceklerdir.

★
TÜRKİYE KOMÜNİZMLE MÜCADELE CEMİYETİ

Son günlerde Komünizmle Mücadele Cemiyeti çalışmalarına hız vermiş, İzmirin muhtelif semtlerinde halka komünizm aleyhinde meccanen filmler gösterilmiş, ayrıca fakir semtler için parasız seyyar dispanser teşkilâtı kurulmuştur.

Dernek ve beş idarecisi hakkında asılsız isnatta bulunan Demokrat İzmir Gazetesi mesulleri hakkında altı dâva açılmıştır. Talep edilen tazminatların yekünü 190 bin liradır.

Dernek idarecilerini tebrik ederiz.

★ FEDAI

Yalvarış

Her zerre senin ismini taşır,
Esmâi hüsna sana yakışır,
Hamdû sena ancak sana yaraşır,
Bu hakikate erenlerden et!

Gönlümde hep sen, dilimde hece,
Her gün, her zaman, gündüz ve gece,
Yerde, göklerde, ey Şanlı Yüce!
Kendini sana verenlerden et!

Parayı mabut yapandan etme!
Senden gayrıya tapandan etme!
Hak yol var iken sapandan etme!
Kendi yolunda gidenlerden et!

İrfan pınarından içenler gibi,
İyilik ekip biçenler gibi,
Son nefeste gülüp geçenler gibi,
Bizi de bir gün geçenlerden et!

Meliha TAPANOĞLU

Türkiyenin Kilit noktaları olan 12 adayı Yunanlılara nasıl bahsettiler ?

Bu gün o adaların önünden geçip te, nesilden nesile intikal edecek bir ızdırabın hafızalarda uyanan hazin hatırası karşısında ağlamamak, hiçkılmamak kabil midir?

Onlar yeryüzünün cennet adalarıydı. Anadolu kıyıları'nın denize uzanmış birer inci-leriydi. Onlar bizimdi. Çanak-kale kadar, Sakarya kadar, Dumlupınar kadar bizimdi. Bu gün anam, ninem, Ayasofya için nasıl ağlarsa adalar için de işte öylece ağlar.

Sahillerimize yapışmış gibi uzanan, her haliyle biz siziniz diyen bu adalarda Yunanlıların ne hakkı vardı? Hata, buna bigâne kalanlarda, bu cennet adaların onlara verilisine istiyerek göz yumanlardadır.

1948 senesinde Atina'da neşredilmiş olan resmi meşhur «Be yaz Kitap»tan şu satırları şimdi ibretle okuyalım:

1— «12 adanın asırlarca süren esaret zinciri kopmuş ve adalar hürriyetlerine kavuşmuşlardır. Böylece bir rüya hakikat olmuştur.

2— 20 Ağustos 1943 tarihinde Türkiye'nin Atina elçisi Enis bey, Yunan Başvekil yardımcısı G. Russonu ziyaret ederek 12 adadan bahsetmiştir. Başvekil yardımcısı, Türk elçisini gafil avlamak için hemen sualler sormaya başlamıştır. Bu mükâlemenin numarası 5393 tarihi 20 Ağustos 1943 tür. 12 adayı alâkadar eden bu dosyadaki başbakan yardımcısı Russon'un notları aynen şudur:

(Enis beyin beni ziyareti esnasında İtalyanların vaziyetinden bahsederken, ben sözü 12 adaya getirip Yunanlıların bu adalar üzerinde hakları olduğunu izah ederek, Yunan hükü-

metinin bunlar üzerindeki haklarından, ne pahasına olursa olsun, feragat edemeyeceğini kendisine kat'i şekilde bildirdim.) Enis beyin verdiği cevap aynen şudur:

— Hükümetimin bana verdiği mezuniyet ve selâhiyetle beyan ederim ki, 12 ada Türkiye'yi hiçbir suretle alâkadar etmez. Bunu size memnuniyetle söylüyorum.

3— Yine aynı zamanda yani 20 Ağustos 1943 tarihinde Yunanistanın Ankara sefiri Refael tarafından gönderilmiş olan 5003 numaralı telgrafname ise (12 adanın Yunanlılara terki Türk hükümetinin kat'i kararıdır. Zira bizim dostluğumuza büyük bir ehemmiyet vermekte olan Türk hükümeti bizimle işbirliği yapmak istemektedir.)

İşte 12 ada hakkında Yunanlılara verilen ilk ümit budur.

4— 3 Şubat 1943 te Yunan hariciye müsteşarının telgrafı üzerine Londra ve Ankaradaki Yunan sefirlerinden aşağıdaki

telgraflar alınmıştır:

Londra'dan gelen cevap: İngiliz hariciye nazırının 12 adanın hepsinin değil, yalnız bir kısmının Yunanistana verileceğini bildirdiğini yazıyor. Ankaradan gelen cevapta ise, Türkiye Başvekili Saracoğlunun (Vâkıa Rus sefiri 12 ada hakkında bazı şeyler söylemiş ise de Türkiye hükümeti bu sefirin sözlerine ehemmiyet vermekte ve esasen adaları talep eder mahiyette hiçbir arzu da izhar etmemektedir) dediğini bildirmektedir.»

★

Adalar davası bu şekilde neticelenmemiş olsaydı, bu gün Kıbrıs diye bir dava olmayacaktı. Bu gün güney sahillerimizden ışıkları görülebilen yeşil ada üzerinde, ta yüzlerce mil uzaktan Yunanlılar hak iddia edebilmişse, bu 12 ada davasının bir neticesidir.

Bunların sorumlularını gelecek nesiller unutsa bile, acaba tarih unutacak mıdır?

Olan bizlere oldu

İlk baskısı kısa zamanda tükenen bu mühim ve tarihî eserin ilâveli ikinci baskısı çıktı. Kapışılıyor. Mevcûdu bitmeden bir tane de siz alıp okuyunuz. Zira bu kitap, 1944 - 1945 yıllarında vatanperver Türkçülerin inim inim inletildikleri, tepesinde 1500 mumluk ampuller yanan müthiş (TABUTLUK)larla korkunç (TOPHANE ZİNDANLARI)nı dile getirmektedir.— Fiyatı, yalnız 5 liradır. Toptan siparişlerde %30 tenzilât yapılır. Posta havâlesıyla ve ödemeli olarak gönderilir. — İsteme adresi: F. Cemâl Oğuz Öcal - Öğretmen ve Muharrir, Sofular Yokuşu, Nu. 20 — EYÜP — İSTANBUL.

Hıra, Tanrı, Toros Dağları

★ M. Said ÇEKMEGİL

Tarıdağdan kopup gelen (Beden), Hıradağdan kopup gelen (Ruh) Toros önlerinde birleşti.

Yatağını arayan (Ruh) hayatîyetini arayan (Beden) böylece muradına erdiler.

Ruh bedensiz meleklikten, beden ruhsuz cesetlikten kurtulamıyordu.

Aklı beraberinde getiren Ruh, şehveti yanından eklemeyen beden ile birleşince bütün mahlûkatın en şerefli oldu.

Aklî imanı, beden iştahı düşündü, mahlûkatın şerefli insanlığı, aklın desteklediği imanın, bedeninin desteklediği iştahın münazara sahnesi oldu.

Münazara münakaşaya, münakaşa mücadeleye, mücadele mükaleteye... kadar vardı.

İmanın galip geldiği sahne yükseldi, şerefini, itibarını muhafaza etti. İştahın galip geldiği sahne, aşağılara düştü.

Aşağılara doğru çöken sahneler, şerefli mahlûkata (sefahathane), yukarılara doğru yükselen sahneler ise (sefahane) oldu.

Ruh sefâhanelerde vezarete, sefahathanelerde rezale-

te memur oldu.

İşte, vezirlik için yaratılan (Ruh) Hıradağından eserek koştu, sefahane için yaratılan (Beden) Tarıdağdan kopup koştu, Toros yakınlarında buluştu.

Böylece yaratılmışların en üstünlerinden biri meydana geldi.

Allahım! Tarıdağdan berrak su için, Hıradan temiz hava teneffüs eden ve Torosun bereketli muhitinde nurla beslenen... bu nasıplı ve şerefli milletimi, bütün dünyadaki bahtiyar benzerleriyle beraber; sen koru...

Not: Yukarıdaki yazı, Malatyalı sayın M. Said Çekmegil tarafından, dergimize gönderilen «MÜSTESNA» isimli eserinden alınmıştır. Dergimizin, milliyetçilik anlayışına tamamen uygun olması itibarile kitaptan bu yazıyı aynen iktibas ettik.

Nefis bir kitap. Herkesin kütüphanesinde bulundurması icap eden bir eser. 250 Kuruş. Çağaloğlu Yayınevi - P.K. 1153 İstanbul adresinden istenebilir.

Müellifini tebrik ederiz.

EGENİN İNCİSİ, KAHRAMAN İRKİMİZİN SEVGİLİSİ GÜZEL İZMİRİMİZİN KURTULUŞU DOLAYISIYLA, DERGİMİZ, EGELİLERİN BU MÜSTESNA BAYRAMINI CANDAN KUTLULAR.

★ Fedai

İzmirin Kurtuluşu

Selâm sana Türk gölü, selâm sana Akdeniz!.
Dünkü gibi coş yine, yüzümüze bak deniz!.
İsterse dağ başını kaplasın yine duman,
Biz ölmeden topyekûn çığnenemez bu vatan!.
Can verecek bağrında yine her kötü niyyet,
«Hakkıdır hür yaşamış bayrağımın hürriyet»
Bu uğurda kan döktük, dökeriz elbet yine,
Bu hakka göz dikecek düşmanın vay haline!.
Her Türk yine bir bayrak, vatan yine burç olur,
O düşmanı kahretmek bize elbet borç olur!.
Süngümüzün ucunda açılır yine güller,
Kutlular bayramını yine şakrak bülbüller!.
Ne dayanır ey deniz! Şanlı Bozkurt soyuna?
Selâm Karşıyaka'ya, selâm Kordonboyu'na!
Selâm, size Ege'nin tunç yüzlü çocukları!
Kadifekale'nizden gözleyin ufukları!.
Gözümüz sizi arar, gönümüz sizi bekler,
Selâm size Efeler, selâm size Zeybekler!..
Selâm o Türklük kokan pembe, beyaz, al güle,
Selâm «Güzel İzmir»e, selâm «9 Eylül»e!

F. Cemâl Oğuz ÖCAL

Anadolunun, derin bir ruhi hayat sahibi olan insanını idare eden hangi kuvvetlerdir? Yakın zamana kadar onu idare eden bütün kuvvet dinden geliyordu; Ruh hayatının bütün kaynağı dindi. Her sâha kemal sahibi insanı yetiştirmenin mektebi olan din, Tarihimizde bu kemalin binlerce misalini verdi: Alp Arslanın Romen Diyojene karşı alicenaplığı, kibirle debdebeden başka kim bilmiyen Bizans İmparatorunu hüngür hüngür ağlatmıştı. Halepie iki Selçuk Sultanı arasında yapılan savaşta harp cephesinde intihar eden Anadolu Selçuklu Sultanı Süleymanın naşı önünde Suriye Selçuklu sultanı Tutuş da öylece hüngür hüngür ağladı. Biraz önce hasmile göğüs göğüse dövüşen hükümdar, düşmanının cenaze namazını kendi kıldırması ve o günü matem günü ilân etmişti. Sultan, nefesine karşı yaptığı asil cihadda böylece muzaffer oldu. Etrafına vahşet ve kıtal saçan ateşten bir dalga halinde arzu mukaddese akan haçlı sürülerinin Anadolu topraklarında işledikleri cinayetlerden sonra, Antakya kalesinde haçlıları çeviren Kılıç Aslanın göğüs göğüse erkekçe dövüşmek için bu barbar ordularını kaleden serbest bırakması da, cihadı kinden ayıran İslâm ruhunun kin ile, dinin hiç bir zaman birlikte barınmayacağını âleme anlatan başarı değil midir? Kudüste yedisinden yetmişine kadar Müslüman diye katleden kahbe kılıçların sahibi haçlılardan Kudüs tekrar alındığı zaman tek huristiyan ferdini incitmeyen Selâhattin Eyyâbînin bu hareketi, Arslan Yürekli Rışar'ı hayretlere düşürmedimi? Kılıç Arslanın ve Selâhattin'in, birinin Antakya önündeki mağlûbiyeti gibi öbürünün Kudüs kapılarında kazandığı zaferden birer görünüştür. Hakikatte bu adamlar, insanlığın huzurunda İslâmın zaferini kazanmışlardır.

Fatih'in İstanbul kapılarında sahip olduğu maddi kuvvet, muazzam ve o devrin en modern ordusu ise, buna üstün olan ruhi kuvveti Ak Şemsettinde timsâlini bulan imânı idi. Mısırı fethederek yeryüzünün halifesi ünvanını ve kudretini elde eden Yavuz Sultan Selim bu zaferinden dönüştü, halkın nümayişi önünde nefesine gurur gelmesin diye ordusile birlikte Üsküdar'ın gerisinde geceyi geçirmiş, ertesi sabah güneş doğmadan ve bu şehrin halkı daha uyanmadan sessizce İstanbul'a girmişti. Onu ervah karşıladı: Onlar ebediyet tarihine nakşolundular. Onlarla ve onların sayesinde, bir zerresini bile feda etmeyeceğimiz ruh, İslâm damarlarımıza nüfuz etti. Bu ruh sonra ne oldu? Nasıl çürüdü? Nasıl çürütüldü?

Biliyoruz ki din, maddi varlığımızın ruhi varlığımıza teslim oluşudur. Böyle bir anlaşmadan bütün kuvvetlerini ve bütün hareketlerini, teslim olduğu ruhun hizmetine sokar; onun emrettiği disiplinin kaidelerini kabul eder. Bir dinin cemâatı arasında müşterek olan bu kaidelere şeriat deniyor. Bu müşterek yoldan müşterek hedefe gidilir. Anarşi doğmasın, yürüyüş kolay ve ahenkli olsun da hedef selâmet ve emniyetle varılsın diye müşterek yol kabul edilir. Mamafih ana yolun etrafında bir çok küçük yollar da vardır. Bu yollar mezheplerdir. Beden dediğimiz madde, zamanın ve cemiyetin ihtiyaçlarına göre değişeceği gibi dine götüren şeriat yolları da hedefe götürmek şartıyla, daima değişebilir. Ancak ana yolun hüviyetini muhafaza etmek şarttır. Bununla şunu belirtmek istiyoruz: Şeriat din değildir; ancak ruhun emrinde olan bedeni, dine götürücü yoldur. Şeriatı yalnız kendine yeter olarak ele aldığımız zaman ruhsuz bir iskelet kalır. Ona taassupla ve gaye olarak bağlandığımızda ise, bedeni ve beden hareketleri-

YIKILAN

★ Doç. Dr. N...

LAN RUH

ç. Dr. NURETTİN TOPÇU

ni takdis ve tazime, yani putperestliğe gidilir. Böylece ruhtan kopup ayrılmış beden, gururların, garazlerin ve galeyanların kaynağı olmaktadır. Gurur, garaz ve bunlarla galeyan ise, Allah'ın bizdeki düşmanlarıdır.

En az üç yüz senelik din vicdan hayatımızdaki faciannın iç yüzü bundan başka bir şey değildir. Güneş tanrısı olan Firavunların beldesini feth ettikten sonra İstanbul'a dönen Yavuz Sultan Selim, kendisini güneşe rakip saymasınlar diye bu şehrin Üsküdar kapılarında sabahladığı gecenin karanlığına gururunu gömdükten sonra bu hal nasıl oldu da başımıza geldi? Bunda Osman eğullarının günahı olduğunu kabul edemeyiz. Onların imân ve karakterleri sonuna kadar zerre kadar sarsılmamıştı. Lâkin sarayı çeviren, her beldeden devşirilmiş, özü, söyu, karakteri bellisiz unsurların parça parça çürümüş şahsiyetlerinden meydana gelme bir halite vardı. İşte devşirme ruhu vüzarası ve ulamasıyla İslâmın ruhunu ayaklar altına böyle aldı. Ressamlığa nazaran fotoğrafçılık keramete nazaran hokkabazlık ne ise Dine nazaran bu sahtekârlık da aynı hadisedir. Ve bu sahtekârlığın kahramanları, Hükûmetsiz ve mesuliyetsiz devletin sahibi birek şüursuz kahrolası vüzera ile dinsiz şeriatı zorbalıklarına âlet yapan sahtekâr ve cahil ulema idi. Din akan bir nehre benzetilirse, şeriat onun mecrası, yatağıdır. Bu mecra bu yatak asırlardan beri kup kuru kesilmiş, lâhî unsur olan suyu çekilmiş, onun hayatından eser kalmamış... Sade ötesinde berisinde yıkılıp çökmüş taş parçaları, kenarlarda çürüyerek kup kuru mecraya yuvarlanmış kütükler... Cemaat şimdi bunları putlaştırıyor, bu şekilde tapınıyor. Asırlardır kurutarak hayatı çekilen ruhlarda bağdaş kuran bir mabut da var: Bir mabut var ki İslâmın kuruyan mecrasına kendi şeklini aksettirmiş, muttasıl kendine tapındırıyor. Bu mabut Devlet ve ikbâl ümididir.

Din Devlete götüren yol olduğu için, tarihimizin son asırlarında bütün süflü ihtiraslar yükselme ümidini dindar gözükmeye aramışlar. Milletimiz yükselmeye iken Devlet, din yolu idi. İnhitat ile beraber din, devlet yolu oldu ve işte bu gaye ile vasıta arasındaki yer değiştirmeleri, izmihlâlimizin sebebi olmuştur. Yine maazallah din devlet yolu olacak olsaydı dine saldıran bütün süflü ihtiraslar ulema-ı İslâm kesileceklerdir.

Mesele anlaşıldı, ortada bir ihanet var: Bu, din adamlarının ihanetidir. Yirmi beş milyon insan aydınlığa küskün yaşar, sanata çevrilmiş el, hak için isyana çevrilmiş ruh, ebediyete çevrilmiş iman nedir bilmeden, hiç bir çağın tahammül edemeyeceği geri bir hayat dekoru arasında tembellikle, fitne ve dedikodu ile, beş on cansız kaidenin esiri, ihtiyar öküzünden daha ölü bir halde yaşarken, ruhsuz şehirde tesbih ve sakalla otomobil bir araya getirdiğine müftehir, zenginlerin bendesi, minnetdarı ses sanatkârlığıyla Kur'an ticareti yapan duası huzurlara hakaret, ibadeti kupkuru, ruhsuz, hayatsız bir yığın hareket olan din adamları bu mukaddes dâvaya ihanet etmişlerdir.

Bu felâket, bu ihanet başa geldi. Hem de bu olacaktı. Zira, bunların ecdadı arasında daha beşikte iken ulema olanlar vardı. Zira «babı içtihadı kapadık» diyen yoksul, mücrim ve hasta zekâlar zamanında Tıbbî Adliye teslim edilmemişti. Zekânın kilitli kapısı olmadığını bilmeyen hak ile hakikatin bu düşmanları, suçlu olarak Tarih huzurunda olsun teşhir edilmediler. Elbette bu halter başımıza gelecekti.

(Hürsöz'den)

Nurettin TOPÇU

Doğumun kontrolü yeni felâketlere gebedir

★ N. Mustafa POLAT

Maddî terakki nâmütenahi bir hızla merhaleler kat ederken; iktisaden az gelişmiş memleketler de bu terakkiyata ayak uydurabilmek için bazı hal çâreleri bulmak ve tesbit ettikleri bir kısım «ne idüğü belirsiz» fikirlere bir «sihirli değnek» ihtişamiyle yaslanmak gayretindedirler. Bilhassa zayıf hükümetler, halkın dikkatini mühim ana mes'elelerden uzaklaştırıp, sandalyesini kuvvetlendirmek için «oyalama siyaseti» tâkib etmekte, bir sürü masallarla yaralı arslanı avutmak sevdasına kapılmış bulunmaktadırlar. Bunda; —kısa bir müddet için de olsa— muvaffakiyet kazanılmaktadır. Fakat.. Düşünen kafalar için günlerin neler getireceği de meçhûl değildir.

Zayıf hükümetlerdeki bu oyalama siyasetinin en tipik misalini, son günlerde Mısır ve Türkiye'de görmekteyiz: Halkın kahir ekseriyetinin fakir bulunduğu, dar gelirlili vatandaşların nüfusun yüzde doksanını teşkil ettiği, işsizliğin, pahalılığın sür'atle arttığı bu memleketlerde halk efkârı, yeni bir oyuncak ile meşgul edilmektedir: Bu, «Doğumun kontrolü» mes'alesidir..

Mısır'da olduğu gibi, Türkiye'de de, işsizliğin önüne geçebilmek, halkın refah seviyesini arttırmak, sıhhat ve içtimaî muavenet problemini halledebilmek için, sür'atle artan nüfusa «dur» demek ve doğumu kontrol altına almak mes'alesinin kaçınılmaz bir zaruret olduğu yalanına halkın iknâ edilmemesi için uğraşılmaktadır. Diktatör Nasır, Mısır'da bunun kolayını da bulmuş.. Siyasî emellerine âlet ettiği El-Ezher

Üniversitesinin Rektörüne bir fetva (!) verdirterek, İslâmî bakımdan doğumun kontrolünde bir mahzur olmadığı hürufesini de en geniş propaganda cihazlarıyla halka neşretmeye başlamış. Bizim siyasilerin de böyle bir yolu tercih edip, mes'eleye dinî bir şekil vermek ve siyasî bir fetva ile doğumu kontrol altına almak keyfiyetini tatbik sahasına koymasın gün meselesidir. Resmî beyanlar ve gazetelerimizin, resmî beyanları destekliyen neşriyatı

Hal böyle olunca; bu mes'ele karşısında, yüzde doksanı müslüman ve hem de dinine samimi bağlarla bağlı müslüman olan halkımızın davranışı ne olacaktır? Bunun faydaları var mıdır, zararları nedir? İyiliğine fenalığına, fenalığı mı iyiliğine galebe edecektir? Bu soruları izâha çalışalım:

Mensubu bulunmakla şeref duyduğumuz İslâm dini; dünyevî ve uhrevî hayatımız için bize çok ulvî bir sistem, çok sağlam bir esas vâ'z etmiştir. Bu bakımdan Müslüman olarak evvelâ İslâm'ın iki büyük kaynağı olan Kur'an-ı Kerim ve Hadis-i Şerif'e müracaat etmek mecburiyetimiz vardır. Hayatımızın her cephesiyle çok kuvvetli alakası bulunan «Doğumun kontrolü mes'alesinde» dinî görüşü nazara almamak bir Müslüman için düşünülemez. Müslüman bunda mutlaka kitabının ve sünnetinin sesini işitecektir:

Bilindiği gibi İslâmiyette çocuk, çok değerli bir varlıktır. Kur'anı Kerim'in müteaddid yerlerinde çocuklara dair mühim ikazlar vardır. Her doğan çocuğun rızkını beraberin-

de getirdiğine, rızksız hiç bir çocuğun doğmadığına işaret vardır. Rızk'ın da ancak talep etmekle verileceğine de işaret vardır. Allah'ı (C.C.) hâkim ve rahim, kadir ve rezzak, gaafur ve kerim bilen Müslümanların buna imânı tamdır. Binaenaleyh elinden gelen gayreti sarf eden Müslüman için evindeki sayıları bir hayli kabarık çocuğunun maişetini temin edememek endişesi mevzuubahs olamaz ve olmamıştır da.. Alabildiğine lüks, alabildiğine konfor ve eblehâne bir tembellik mevzuumuzun dışındadır.

Peygamberimiz Efendimiz (A. S.M.) bir hadis-i şeriflerinde; «Evleniniz, çoğalınız. Ben ümmetimin çokluğu ile iftihar ederim...» buyuruyor ve bütün Müslümanları evlenmeye, böylece çoğalmaya teşvik ediyor. Neslin idamesi, dolayısıyla mensubu bulunduğumuz Hak dâvanın idamesi bununla kaabilebilir. Aksi vârid değildir. Ayeti kerime ve hadis-i şeriflerin ışığı altında İslâmiyet, aynı zamanda çocuk düşürmeyi veya anne karnında çocuk teşekkül etmeden, yâni gebelik âlâmetleri başlamadan hap kullanmak veya başka çârelere baş vurmak suretiyle doğuma mâni olmayı CİNAYET OLARAK VASIFLANDIRMIS ve bunu yapanların kaatil olduğuna hükmetmiştir. Bütün İslâm Ülemâsı, El-Ezher Rektörünün bu gayri ilmi ve tamamen siyasî olan fetvasını esasen reddetmektedir. Zira, dinini bilen hiç bir âlim, cinayetin işlenmesine rıza gösteremez. Prensibimiz: «Küfre rıza küfürdür, cinayeti işlemeye rıza, cinayet işlemek gibidir.»

(Devamı gelecek sayıda)

Maarif Vekili İ. Ökteme Mektup

★ Kemal Fedai Coşkuner

1 — NURLU UFUKLARIN MÜJDECİLERİ NAZARIYLA BAKTIĞIMIZ İMAM HATİPLİLERİ, TEHLİKE OLARA KÖREN ZİHNİYETLERİN HUSNÜNİYETLERİNE GÜVENİLEBİLİR Mİ? 2 — ŞÜKRÜ KOÇ'A LÜTFEN HATIRLATINIZ Kİ, EKALLİYETİ TEMSİLDEN İLERİ GEÇEMİYEN BİR TOPLANTIDA «BEN FEDERASYON BAŞKANI SEÇİLDİM» DİYE KURULMASIN. CESARETİ VARSA REFERANDUM TEKLİF EDİYORUM. BAKALIM YÜZBİN MUALLİMİN İÇERİSİNDE KENDİNİ TASVİP EDEN BEŞ BİN KİŞİ ÇIKACAK MIDIR ?

Muhterem Vekil beyefendi,

Bir muallimin vekiline tenkit yollu metup yazmağa kalkması, bazı okuyucularımız nazarında belki hayretle karşılanabilir. Demokratik anayasa ve fikir hürriyeti içerisinde bu gayet normal ve tabiidir. Değil vekiline, devlet reisine bile bir memur serbestçe fikirlerini anlatabilir. Aksi halde demokratik ortam müsait değil demektir.

İşte muhterem vekil, bu umumî kaidenin ışığında size sormak istediğim bazı hususlar olacaktır.

Maarif Vekâletini ele aldığınız zaman sizlere bir başarı temennisinde bulunalım demiştik. Bir başarı teli çekmek üzereyken bir de gördük ki, gazeteler, Vekâletin Ş. Raşit Hatipoğlu sempatiyelerinin temizlenmekte olduğunu yazıyordu. Hemen gazeteyi tetkik ettim, ne göreyim? Hatipoğlunun kıymetli müsteşarı, hepimizin sevdiği saydığı Nihat Adil Erkman Vekâletteki vazifesinden ayrılmaya mecbur edilmişti. Sukutu hayale uğramıştım. Demek ki gazetelerin yazdığı doğrudur. Doğrusu ya size tebrik teli çekecek mecal artık bende kalmamıştı. Derken Öğretmenler Federasyonu kongresi gelip çatmıştı. Kongre Antalyada yapılacaktı. Siz de Antalya kongresine geliyordunuz. Yanınızdan hiç ayırmadığımız birisi vardı. Bu Şükrü Hoçtu. Onunla nasıl samimiyet tesis edebildiğinize hayret etmedim değil. Vekâlet kademeleri üzerinde bazı kafamda yanan tereddütler artık yavaş yavaş aydınlanmağa başlamış-

tı.

Antalya kongresine, çektiğim tel okunurken, siz de orada idiniz. Evet o tel bir gerçeği ifade ediyordu. O kongreye gelen delegelerin yüzde doksanını enstitü çıkışlı idi. Bu suretle cüz'i bir azınlığı temsilden ileri geçemezdi. Lütfen zahmet olmazsa Koç beye hatırlatınız ve deyiniz ki: «Ben Federasyon başkanı seçildim» diye kurulmasın. Cesareti varsa referandum teklif ediyorum. Bakalım yüz bin muallimin içerisinde kendisini tasvip eden beş bin kişi çıkacak mıdır?

Antalyadaki milli kongre bitti. Bu defa Köy Enstitüsü mezunlarının İzmirdeki kongresi başladı. Bu defa da yine Ankara'dan İzmir'e geldiniz. Kongreden kongreye gitmek hoşunuza gidiyordu. Fakat ben sizin yerinizde olsaydım, İzmirdeki kongreye asla iltifat göstermezdim. Bu memlekette şehir muallimi, köy muallimi tefriki olmamalıydı. Bütün muallimler bir tek derneğe bağlanmalıydı. Milli Federasyona... Halbuki bu Köy Öğretmenleri Federasyonu meslekte ikilik yaratıyordu. Huzursuzluk yaratıyordu. Eskiden enstitü mezunlarıyla muallim mektebi mezunları arasında derin uçurumlar vardı. Bu dernekler bir zaretten doğmuştu. Fakat bu gün uçurum yok. Hiç bir fark kalmadı. Dolayısıyla bu ayırıcı dernekler de lüzum kalmadı. Öyleyse niçin yaşıyor? Cevap vereyim: Bu dernekler bu gün bir tek maddenin tahakkuku için uğraşır. O da Köy Enstitülerinin yeniden açılması... Sizin yerinizde olsaydım,

ne bu ayırıcı kongrelere gider, ne de onların mesullerini dernek namına kabul ederdim.

Muhterem vekil, gelelim diğer bir hususa, İzmir kongresinde İmam Hatiplilere çatmışsınız. Gazetelerin yazdığına göre: «Bugünkü şekliyle din eğitimi, Türkiye'nin geleceğini tehlikeye sokacak mahiyettedir» demişsiniz. T.B.M. Meclisindeki müzakerelerde, böyle demek istemediğinizi söylüyorsunuz. İnşallah gazeteler yanlış aksettirmişlerdir. Allaha temenni ederim ki inşallah böyle söylememişsinizdir. Zira bir Vekilin ağzından böyle bir söz çıkması çok acı olur beyefendi.

Topu topu 26 imam hatip okulumuz var. Sekiz on bin genç. Kültürlü, imanlı. Müsbet ilimlerle mücehhez. Solculara taviz vermiyelim. Kıymayalım bunlara. Bu çocuklar yarımın imanlı, kuvetli Türkiyesinin teminatıdır. O çocuklar bu memleketin göz bebekleridir. Manevî kurtuluşu biz o çocuklardan bekliyoruz. Manevî öksüzlüğümüzü onlar gidereceklerdir. Onları tehlikeli gösteren zihniyetlerin hüsnüniyetine güvenilebilir mi?

Düşününüz ki, bu gün Amerikada 286 bin papaz mektebi, bunlarda okuyan 44 milyon talebe vardır. Devlet bu din mekteplerine yılda 474 milyon dolar ayırmakta, yeri aralı olan papazlara hususi helikopterler tahsis etmektedir. Öyle bir millet işte fezada uçabiliyor. Bizde ise 26 imam hatip okulunu şu memlekette çok görenler var.

Saygılarımla.

Fedai'den Sesler

LAWRENCE SIYONİSTMİŞ !

Birinci Dünya Harbinde, beraberinde taşıdığı sandık sandık altınlarla: «Sizleri Osmanlı hakimiyetinden kurtaracağız!» diye Arapları Türkler aleyhine kışkırtarak arkadan vurduran meşhur İngiliz casusu Lawrence'ı hemen hemen tanımayan okuyucumuz azdır.

Son günlerde Kahire mahrepli bir haberden öğrendiğimize göre, tarihin karanlık kalmış bir hususu gün ışığına çıkmış bulunmaktadır.

1912 Balkan Harbinden itibaren Lawrence'e 11 yıl devamlı hizmet eden Muhammed Salih Asâi adlı bir Arabın bu husustaki ifşaatı çok ilgi çekici mahiyettedir.

Lawrence'in bu eski uşağı Muhammed Salih Asâi ifşaatında şöyle demektedir:

«Lawrence Arapları sadece aldatmıştır. Onları boşboşuna Türklere karşı kışkırtmıştır. Zaten Lawrence musevi asıllı idi. O, rolünü iyi oynayan bir aktör gibi davranırdı. Zaten Lawrence Araplara yardımdan çok Orta Doğuda siyonizmin yerleşmesine yardım etmiş bir insandır.»

Siyonistlerin en büyük emeli İslâm birliğini parçalamaktır... Lawrence'in yaptığı da başka bir şey değildi. Üstadımız Cevat Rifat Atilhan bey, çok haklı konuşuyor. Tanzimattan, hattâ Viyana bozgunundan bu tarafa, başımıza gelen bütün felâketlerde bir siyonist parmağı mevcuttur. İnsanlığın başına çöreklenmiş musibet!..

İNANANLAR KORKMAZLAR

Güney Vietnam hükümeti dik tatörünün Budistlere karşı girişmiş olduğu tedhiş harekâtı hür dünyanın nazarlarını üzerlerine çevirmiş bulunmaktadır.

Budist rahipler vicdan hürriyetine yapılan bu baskıyı protesto etmek maksadıyla, kendilerini insanlığın dehşetle açılan gözleri önünde diri diri ateşe vermekte, bu korkunç intihara kalkışırken tüyleri dahi kımıldamamaktadır.

Onlara bu cesareti, bu şecacıtı veren hiç şüphesiz dini akidelerine var kuvvetiyle inanmış olmalarıdır.

Dini akidelerine, milli ülkülerine sadakatları zayıf olan milletlerin tarih sahnesinde yeri olamayacağını söylemeğe lüzum yoktur. 150 yıldan beri devam eden manevî öksüzlüğü müzû, dini inançlarımızdan git-tikçe uzaklaşmış olmamızda aramalıyız.

Bizler her türlü küfür yobazlığının karşısında, Fedai'yi çıkarmaktan ürkmüyoruz da, bazan okumaktan ürüp de Fedai'yi el altından temin edenler çıkabiliyor, böyle serçe yüreklilerden memleket ne fayda görür?

Küfrün yer yüzünde yıkamadığı bir tek kuvvet vardır. İkincisi keşfedilmemiştir. O da imandır. Türkiyemizin muhtaç olduğu haslet budur. Zira, inananlar, korkmazlar.

TAHSİN BANGUOĞLU, KENDİNE GEL !

1963 bütçesinden Türk Ocaklarına ayrılan para 50 bin liradır. İlerici aydınların (!) teşekkülü olan Kültür Ocaklarına da 350 bin lira.. Biliyor sunuz.. Haziran kongrelerinde ismi Halkevi oldu. Dünkü halkevlerinin aynısı.. Genel baş kanları Tahsin Banguoğlu'dur.

Şimdi öğrendiğimize göre Tahsin Banguoğlu, eski Türkocağı binalarına göz dikmiş. 1931 de 276 şubesiyle Türkocakları kapatıldığı zaman bütün emlakı halkevlerine devredilmişti. Şimdi yeniden halkevleri aç-

ınca, bu eski binaların tekrar halkelverine devri gerek-kirmiş. Bunun için kanun tek-lifi hazırlıyormuş.

Vay Tahsin Banguoğlu vay!. Biraz yavaş yürü bakalım. Donkişotvâri kafanı Türkocaklarının duvarlarına çarpmayasın. Kimin malını kimden alıyor-sun? Türkocaklarının Ankara merkez binasının ihtişamlı du-ruşu, sizin iştihanızı biraz kam-çılamaşa benziyor. Fakat bey-hudedir. Orası Türkün kalesi-dir. Estergon'a benzer. Millî ülkünün mihrakıdır. Duvarla-rında ulu ruhlar dolaşır. Sizin gibi ruhen zayıf bünyeli kim-seler orada tutunamaz, yok o-lur. Şunu da unutmayınız ki, o ocakların çatıları altında şim-di fedailer de vardır. Türko-caklarına girmeyi düşünürken, o çatıların tepeniz üstüne ine-ceğini de hesaptan uzak tut-mayınız. Anladınız mı, Bangu-oğlu beyefendi! Lütfen kendi-nize geliniz. Türkün ocağıyla oynamayınız. Size ihtar ede-riz.

FEDAI COŞKUNERLER

Çocukları olan anne ve babalara hatırlatmayı menfaatları iktizasından faydalı görüyo-ruz. Sakın bizlerin mücadele hayatına imrenip de yavrularınıza Fedai veya Coşkuner diye isim takmayın. Tabii sözümüz sadece yavruları olan anne ve babalara aittir.

Neden mi?

Nedenini artık siz bulun..

FUAR BEKÇİ TALİMATI

İzmir Enternasyonal Fuarı personelinden bir bekçi ile, Fu-arda dolaşan bazı gençlerin na-hoş hareketlerinden bahsediyorduk.

Bekçi cebinden ufak bir bro-şür çıkararak:

— Allahaşkına beyefendi, şu

maddeyi okuyunuz, dedi. Bana uzatılan broşürün üzerinde : «Kültürpark Fuar ve Turizm Müdürlüğü Bekçi Talimatı» cümlesi yazılıydı. Şimdi bu talimatın bölüm II, madde 11 in T. bendini hayretle okuyalım:

T. «Bekçiler, parkta dolaşan ve istirahat eden çiftlerin durumları ile ilgilenmemekle mükelleftirler.»

Şaşmayın, mürettip hatası yok, ilgilenmekle değil, «ilgilenmemekle mükelleftirler.»

Fuar Müdürlüğüne göre, burası enternasyonal bir parkmış. Böyle hareket edilmesi gerekirmiş. Bu mevzuda söylecek söz çok amma, birazını da gelecek sayıya bırakalım.

FAS'TAN GELEN MEKTUP

Manisalı dostumuz Ahmet Binicioğlu, Ömer El-Mufti tarafından Fas'dan gönderilen bir mektubu bize naklettiler. Mektubun hayli enteresan tarafları varsa da, münderecatın yüklü oluşu sebebiyle sütunlarımıza alamıyoruz. Yalnız bir noktasına temas etmeden geçemiyeceğim. Harpten çıkan Cezairin imarı için devlet kasasına on bin kilodan fazla altın, bilezik, kuşak, lira ve saire, ve seksen bin kilodan fazla gümüş, milyarlarca frank para teberru edilmiş. Bu teberruları yapanlar beş altı milyonluk bir nüfusa malik olan asil Cezayir hanımları ve müslümanları imiş.

Acaba aynı bir teberru kampanyası bizi mmemleketimizde de açılrsa, otuz milyonluk Türkiyenin hanımları ve zenginleri bu feragat ve fazileti gösterebilirler mi dersiniz? Gösterilebilmesi Allah ve vatan aşkının kalplerden sönmemesine bağlı. Heyhat! Biz o ilâhi kutuplardan bir hayli uzaklaşmış vaziyetteyiz.

YENİ İSTANBUL VE RADYO!

Yeni İstanbul gazetesinin ilâhî radyo idaresi almamış. Acaba o ilânı gönderen Yeni İ-

stanbul değil de, meselâ: Cumhuriyet, Milliyet veya Hürriyet olsaydı nasıl hareket ederlerdi dersiniz?

Orasını Allah bilir amma, görünen köy de pek kılavuz istemez.

★ FEDAI

Kızıl Tehlike

Belirir yine yer yer hep o kızıl heyulâ,
Ölümdür esen ey Türk, sen uyuyorsun hâlâ.
Elverir yetsin bu hal, ey ırkım artık uyan!
Hani derlerdi sana asırlara sığmayan,
Ne oldu sana böyle uzanmış yatıyorsun?
Kor rengi bulutlara bihaber bakıyorsun
Moskof uşaklarının sesidir bu gürleyen,
Kulak ver öz yurdumun ruhudur bu inleyen.
Ruhudur bu inleyen ecdat mezarlarının,
Biz böyle mi ümidi olacağız yarının?
Kızıl alev yavaşça sarıyor köşe bucak,
Denmiyor bu gidişle halimiz ne olacak?
Hafta geçmez bir yeni solcu dergi çıkmasın,
Dinime imanıma hergün çamur atmasın.
Varakparelerinde açmışlar birer köşe,
Bekliyor akbabalar üşüşmek için leşe.
Milliyetçi olanın ismi onlarca «geri»
İrkına sövüyorsan oluyorsun «ileri».
Lenin, Marksın hayali yaşar muratlarında,
Utanmak mı, arama yüz­süz suratlarında.
Sorarsan ismin nedir «Türküm» der hüviyeti,
Ama utanmaz işler en alçak ihaneti!..
Düşmeli artık yeter, düşmeli bu maskeler,
Maskelerin altında sırtlan yüzlü çehreler!
Yırtılmalı o peçe, sırtılmalı dişleri,
Görmeli kan damlayan o hain gülüşleri.
«On günde onbeş milyon» insan değil para bu,
Moskof ajanlarının kanattığı yara bu.
Ulusum artık yeter! Uyan bir bak sağına,
Haşereler üşüşmüş, güvendiğin bağına.
Yanan ufuklara bak ,üstündeki o kandır,
Malazgirt'ten, Mohaç'a gördüğün intihardır.
Bu mu olmalı bahtı yüz asırlık milletin?
Yok mudur bu millete yarab bir merhametin?
Ezan sussun, Rus sazı dinliyelim öyle mi?
Kızillar ver oynasın karşımızda böyle mi?
Sabır taşı mıyız biz, çekilmez dillerinin.
Hayır olamaz bu yurt komünist döllerinin!
Kalkın ey ehli Vatan! Vuralım bu piçleri,
Rahat etsin dedemin sızlayan kemikleri.
Rahat etsin, yurt için düşüp kefensiz yatan,
Elli milyon şehide ana olan bu vatan!

K. FEDAI COŞKUNER

Müslüman Anadolu'nun tahammül hudutlarını aşan şu varakparelerin yaygaralarını ne vakte kadar dinliyeceğiz?

Son zamanlarda kitapçı dükânlarını, gazete bayilerini «fikir sanat dergisi» namı altında bir çok cerideciklerin istilâ etmiş olduklarını görüyoruz. Hem de her ay Basın ilân Kurumundan dokuz yüzer lira para alabilmenin de yolunu bulmuşlar.

Merak ettim. Şunları bir göreyim, dedim. İsimleri de acayip acayip. Meselâ: İmece, Evrem, Ferayi, Beşkaza, Ataç, vs. vs. Her ay aldıkları dokuz yüz lira ilân bedeline mukabil cemiyete bakalım ne verebiliyorlar dedim. Hemen birisini açtım. Şöyle bir manşet: «Temel Öge Sorunu». Ne demek istediğini de bir türlü anlayamadım. Tetkikim neticesinde anladım ki, bu varakpareler benim milletimin lisanını kullanmıyorlardı. Munlar ayrıca ancak kendilerinin anlayabileceği bir uydurma dil kurmuşlar. Kuş dili mi ne dili dersenez deyiniz.

Meselâ bu uyduruk kelimelerden bir kaç tanesini sıralayalım: İlinti - usa - eylem - agal - ansı - koşul - sevi - sövgü - salt - bağınazlı - yazgım - denli - giysi - imgelem - yanıt... Bu yalnız birkaç tane. Bunlar gibi yüzlerce.. Bazı cümlelerin tercümeyle ihtiyacı var.

Anladım ki bunların maksatları şudur: Yüz tane uyduruk kelime piyasaya salacak, bir tanesini olsun tutturabilirlerse, «Biz vazifemizi yaptık» diyeceklerdir. Peki gayeleri nedir? Kısaca cevap vereyim: Öztürkçecilik namı altında, güzel lisanımızı dejenere etmek, asliyetinden uzaklaştırmaktır.

Biz temiz sade Türkçenin her zaman müdafiiyiz. Dilde zorlama olamaz. Halk tarafından benimsenmiş olan kelimeler mensi neresi olursa olsun Türkçedir. Çünkü o millileşmiştir, halka maledilmiştir.

Bu ceridelerin fikir plânına gelince, bir çok solcu yazarlar

köşeleri tutmuş vaziyettedir. Bunların kimliklerini sırası gelince açıklayacağız. Yazılarda ruh yoktur. Sadece kalıp vardır. Madde vardır. Materyalist bir görüşten ilham almaktadırlar.

Bunlardan tesbit ettiğim bir kaç noktayı şimdi beraber tetkik edelim. Hangi fikrin savunucuları olduklarını da anlamış olalım.

Bir tanesinde diyor ki:

«Köy Enstitülerinin kapatılmasını isteyen toprak ağalarından yana olan hiç bir köylü görmedim.»

Atma dostum, din kardeşiyiz. Başkalarını belki ama, o müesseselerin içinden çıkmış bizim gibi köyü, köylüyü çok iyi bilen kimseleri kandıramazsınız. Muallimin evi, yok davarı, zorla istimlâk edilen tarlalar.. Bu yüzden açılan mahkemelerin, işlenen cinayetlerin izleri daha taptaze köylünün hafızasındadır. Bunu bir kalem geç.

Bir başkasında da, bir yaz günü, tarlasında orak sallayan bir köylüyü sözde tasvir eden bir yazı gözüme çarptı. Köylü bir koca yıl emek çekmiş de, attığı tohumu alamamış. Olabilir. Köylü daima kadere razıdır. Onun için aslâ Allaha asi olmaz. Genç yazar: «Tanrı da kullarına adaletli davranmıyor» diyor. Allahın adaletinden şüphe etmek, imanın zayıflığındandır. Yazıda anlatıldığına göre köylü Allah'ına şükreder: «Allah büyüktür,» der. Öteki bunu alaya alır: «Allah büyüktür, ama sandal küçüktür» diye cevap verir. Sandal hikâyesini anlatarak Allah'a güvenmekle neticenin nereye varacağını anlatmak ister. Köylüye telkin etmek istediği fikri tabii anladınız.

Diğer bir dergiyi karıştırıyorum. Onda da bir hayli incilere (!) rastladım. Şu parag-

rafın altında sıritan mânaya bakınız:

«Bugün bir uygarlık değişimi geçirme halinde olan hiç bir toplum, Avrupa ve Amerika'da ondokuzuncu ve yirminci yüz yıllarda kapitalist endüstri uygarlığının ihtiyaçlarına göre meydana gelmiş olan okul sistemleri, öğretim usulleri ve maarif finansmanı usulleriyle bu işi başaramıyacaktır.» Muharrire göre, bu maarif sistemi, kapitalist düzene göre kurulduğu için başarıya ulaşamazmış. Ama kapitalizmi yok eder, Marks sosyalizmi getirilirse bu maarif sistemi de o zaman başarıya ulaşır öyle mi? Kapitalizmin tersi nedir? Pek tabii Marks sosyalizmidir. Bunu açıkça söyleyiverse de bizi tefsire zorlamasa olmaz mı? Tabii bu kadarcık yapacak. Muharrir içini boşaltmakta devam e d i y o r .

Başarıya ulaşan maarif düzeni ilk defa dünya üzerinde Türkiye'de uygulanmış. O da Köy Enstitüleriymiş. Köy Enstitüleriyle memleketin nereye götürülmek istendiği şimdi bir ke-re daha anlaşıldı mı?

Derginin bir yerinde de İmam Hatiplilere taş atılıyor. Onları «mektepe, medrese görmemiş, eski hocalardan çok daha tehlikeli, yobaz, mürteci» olduğunu kaydediyor. Bu cihetin üzerinde fazla durmayacağım. Zira bu onların adettir. İmam Hatipliler bizim gözbebigimiz olduğu müddetçe, onların can düşmanını olacağı malumdur.

Gelelim derginin en çok dikkatimi çeken noktasına:

«Ot Aşısı» diye bir hikâye vardır. Beşikte hasta bir bebek ağlamakta. Annesi onu avutmağa çalışmaktadır. Büyük bir sabır ve tahammülle annesini dinleyelim:

(Devamı 17. Sahifede)

YAYGARACILAR

En küçük bir hadise veya hiç aslı-astarı olmıyan - hayalhanelerde uydurulmuş - hadiseler üzerine günlerce konuşuluyor, yazılıp çiziliyor; hatta daha ileri gidilerek, bir kurbağa korusu gibi, hep bir ağızdan tehditler savruluyor, direktifler veriliyor. İşte bu çığırtgan, bağırgan tiplere «yaygaracı» diyoruz. Gazeteler, dergiler, bu yaygaracıların inhisarında.

«Allah» mı diyorsunuz, öyleyse siz gericisiniz. Ahlaktan mı bahsediyorsunuz, öyleyse siz devrimleri hazmedemiyorsunuz, Türklükten mi söz açıyorsunuz, şu halde hayalperest bir Turancısınız. Soydan mı dem vurdunuz, demek siz azılı bir ırkçısınız. Söz gelişi esir Türk illeri dmişsiniz, büyük hatâ! Siz emperyalistsiniz. Velhasıl bütün silâhlar: gerici, yobaz, faşist, ırkçı, turancı, emperyalist, şövenist vb. Günlerce konuşulur, yazılır, hayalî olaylar uydurulur. Ağızlar köpüklenir, kalemler kan damlar, hakaretler, tehditler gırla gider.

Ta ki sizi, siz de tanımayınca ya kadar. Komünizmin kötülüğünü, Türkiyede de bu ideolojinin köleleri bulunduğunu, birçoklarının mahkûm olduklarını söylemeye görün, iftircısınız, ilericiliği hazmedemiyorsunuz, jurnalcısınız.

Bütün bu iftiraları, bu yaygaraları, koparılan fırtınaları, hakaretleri cevaplandırmıya hakkınız yoktur. Koparılan gü-rültü ve yaygara, o kadar büyük ve kuvvetlidir ki bağırsanız, kendi sesinizi kendiniz dahi duyamazsınız. İşin aslı nedir? Suçunuz nedir? Sonuç ne olmuştur, kimse bakmaz. Yıllar yılı siz bu damgayı taşımak zorundasınız.

Peki, kim bu yaygaracılar? İçip - içip her türlü ahlâksızlığı mübah sayan zibidiler. Sosyalizm perdesi arkasına gizlenerek —çünkü açıkça komünizm propagandası yapamaz, kanun ensesine yapışır— komünizmi yayan kızıklar. Dalkavuklar, riyakârlar, sütü bozuk-

★ KÖYLÜOĞLU

lar, kafaları belden aşağıda olanlar, dinden-imandan nasip lenememiş zavallılar, aşağılık duygusuyla yolunu sapıtmiş çaresizler. Dışardan gıdalanana satılmışlar, masonlar. Bütün bunların meydana getirdiği bir orkestra. Bu kadrodan daha iyi yaygaracı mı bulunur?

Bu yaygaracılar kendisini ilerici olarak takdim eder. Neyin ilerisi bu? Olumlu hangi fikri vardır, açıklamazlar. Fikirleri yok ki açıklasınlar.

Millî birlik böyle kurulamaz, vatanseverlik bu değildir. Yaygaracılık bir meslek halini almış, yürümüştür. Evet, huzura kavuşmamız şart. Bırakılışın artık bu sahte silâhlar. Fikirler konuşsun. Vatan nasıl kalkınacak, onu düşünelim. Yüzde seksen'in hayat seviyesinin yükseltilmesi çarelerini arayalım. Millî birliği teessüse çalışalım. Cahil deyip, dudak büktüğümüz halka kötü yoldan değil, iyi yoldan örnek olalım. Yaygaracılığa bir son diyelim.

Varakparalellerin

(Baştarafı 16. Sahifede)

«Neen oolum, neen. ooşt garraya soyga ooşt. Vay goözü kör olasıca Allah vay, şu biziminden derdin ne?» (Hâşa sümme hâşa...)

Hayır muhterem okuyucularım, bu zavallı köylü anaya kızmıyalım. Köylü anası hiç bir zaman Allahına isyan etmez. Ona daima şükreder. Onu öyle konuşturan, o yazıyı yazan mahutun ta kendisidir. Bu doğrudan doğruya Çetin Altan misali. Türk köylüsüne yapılan küstahça bir iftiradır.

Garip Anadolom! Senin çilen bu varakparelerin sesleri kısıldığı gün sona erecektir.

★ Fedai

Hamasi Türk Şiirleri Antolojisi

Büyük boy, 210 sayfa. Fıatı: 5 liradır. İsteme adresi: Fahri Ersavaş - Haydarpaşa Sanat Enstitüsü Müdür Muavini — İstanbul.

Oğuzlama

Örnekler. (Dokuzuncu fasikül). Yazarı: BASRİ GOCUL. İsteme adresi: P.K. 20 - BURSA

Komünizm ve islâm

Yazarı: Dr. Fehmi Cumalıoğlu. İsteme adresi: İlim Yayıma Cemiyeti, Sirkeci 5. Vakılfar Han, kat: 2 Nu: 15-16
İ s t a n b u l

Not: Dergimizde tanıtılan bütün kitaplar, herkesin okuması lâzım gelen seçilmiş pırlanta kitaplardır.

★ Fedai

Kızıl Şeytan

Kan, kemik, irinden verir ziyafet,
Namusa saldıran, dine çatandır.
Bugün dünya için en korkunç âfet,
Komünist denilen kızıl Şeytandır.

Şerefe, imana, ahlâka kızar,
En masum haneye gizlice sızar,
Bütün kâinatı etmede bizar,
Komünist denilen kızıl Şeytandır.

Kana bulanıyor güzel hâtıran,
Odur insanlığı şirke batıran,
Mukaddes şeyleri yere yatıran,
Komünist denilen kızıl Şeytandır.

Kapılma o alçak, kirli tahrike,
Hergün varlığına yapmada pike,
Türkler için her an büyük tehlike,
Komünist denilen kızıl Şeytandır.

Enver TUNCALP

Ölüm Yolcusu

Sibirya'ya sürülen bir Azeri Türk
gencinin annesine vedası.

Gidiyorum anne, uzaktır yolum
Zincire vurulmuş kanadım-kolum,
Sarmış yollarımı işkence-ölüm..
Kucakla son defa öp beni anne!
Anacağım her an hep seni anne!

Suçsuzum.. girmedim ben bir günaha
Bağrıma bas beni daha-bir daha
Emanet et beni Yüce Allaha...
(Moskof)da adâlet masaldır anne!
Bak, yurdumuz kanla al - aldır anne!

Doğurdun emzirdin bana memeyi,
Sen öğrettin bana emeklemeyi,
Ben senden öğrendim yurdu sevmeği...
Yalnız bu sevgidir günahım anne!
Yakacak Rusları bu ahım anne!

Bekleme yolumu hey yazık annem,
Sibirya sürgünü döner mi, bilmem?
Donduracak beni soğuk cehennem...
Artık oğlum, deyip övünme anne!
Unut beni unut, dövünme anne!

SAN'AN

Izmir Yeşilay Cemiyetinin tebrike değer faaliyetleri

Izmir Yeşilay Cemiyeti Başkanı Dr. Cevdet Saracoğ-
lundan aldığımız yazıdır:

«Gençlerin boş zamanlarını kıymetlendirmek ve on-
ları kötü yollardan alıkoymak amacıyla yeni inşa ettiğİ-
miz Cemiyet binamızın 130 metrekaarelik yerini kütüphane
ve okuma salonu olarak ayırmış bulunuyoruz.

Müessesenizin kıymetli yayımlarından kitaplığımıza
yapacağınız yardımlarınızı bekler, şimdiden teşekkürü bir
borç biliriz.

Adres: Başdurak Kestelli Cad. Nu: 89.

AFŞIN YAYINLARI

1 - Afşına mektuplar

Nejdet Sancar (300 Krş.)

2 - Yolların Sonu

Atsız (500 Kr.)

3 - Türk Gençliği Nasıl olmalıdır ?

(250 Kr.)

Hatır için bizde kitap tanıtma yok. Sevmediğimiz,
lüzumuna yüzde yüz inanmadığımız kitapları tanıtma-
mayız. İşte yukarıdaki kitaplar her Türk milliyet-
çisinin kitaplığında mutlaka bulunması gereken al-
tın kitaplardır. Tavsiye ederiz, isteme adresi:
Afşın Yayınları - Meneviş Sokağı 80/4

KAVAKLIDERE - ANKARA

B İ L D İ R İ

Istanbul İmam - Hatip Okulu Mezunları Cemiyeti olarak, yeni İmam - Hatip Okullarının açılmasının «durdurulması» konusunda Millî Eğitim Bakanı İbrahim Öktem'in beyanatını protesto eder, aşağıdaki hususları Aziz Türk Milletine duyururuz:

1 — Yeni İmam - Hatip Okullarının açılmasının yasaklanmasını, mevcutlarının kapatılması yolunda atılmış bir adam olarak yorumluyoruz.

2 — Millî Eğitim Bakanı Sayın Öktem'in «Türkiyede din eğitimi tehlikeli yoldadır» diye hüküm verip, niçin ve nedenlerini açıklamaması garip bir iddia niteliğini taşımaktadır.

3 — Mâhut beyanatın Köy Öğretmenleri Federasyonu kongresinde verilmesi, gerçek Türk köylü çocukları olan her iki meslek mensuplarını karşı karşıya getirmek demektir.

4 — Güzel yurdumuzun 26 yerinde faaliyet gösteren İmam - Hatip Okullarının; binasından öğrencilerin barınmasını temin etmeye kadar bütün ihtiyaçlarını necip Türk milleti karşılamaktadır. İmam - Hatip Okulları kadar devletin sırtına yük olmayan bir başka öğretim müessesesi gösterilemez. Hükûmet büyüklerinin, dindar milletimizin bu temayülünden istifade ederek, lise tahsili derecesini yüzde yüz'e çıkarmak imkânı varken bu fırsatı görememesi gafletin en büyüğüdür.

5 — Eğer İmam - Hatip Okulları tehli eli yolda ise, çilekeş milletimizin selâmeti uğruna, sayın Öktem'i bütün delilleri ile açıklamaya ve isbat etmeye dâvet ediyoruz. Aksi takdirde kendilerini, kasıtlı ve yalancı sıfatlarını taşımaktan kurtaramıyacaktır.

6 — Öktem gibi siyasilerin bütün itmelerine ve sürtünmelerine rağmen İmam - Hatip Okulu Mezun ve öğrencileri siyaset üstü mukaddes hüviyetlerini korumaya ve devam ettirmeye kararlıdır.

7 — Millî Eğitim Bakanının bu isabetsiz kararında ısrar etmeyeceğine, Hükûmet tarafından da bir an önce tashihi yoluna gidilip, anlayış göreceğimize kuvvetle inanıyoruz.»
Istanbul İmam - Hatip Okulu Mezunları Cemiyeti

Sevgili Okuyucu

Allahın izniyle Fedai'nin ikinci sayısını çıkarmış bulunuyoruz. Davamız Allah yolunda vatan ve millete hizmettir.

Dergimizin ilk sayısında tahminlerimizin üstünde göstermiş olduğunuz alâka, mücadelede bizlere ümit ve cesaret verdi.

Komünist baykuşlarının memleketimize her zamankinden fazla tehlikeli olmağa başladıkları şu zamanda mücadelemizin azimle yürütülebilmesi, alâkanızın devamlı olmasına bağlıdır.

Onun için Fedai'ye abone olunuz. Abone bulunuz. Her abone bedelinin, komünizmin başına sıkılacak bir kurşun mesabesinde olduğunu unutmayınız.

Fedai, Türkiyenin en cesur, milliyetçi, mücadele organı olacaktır. Bundan böyle tarihin karanlık kalmış taraflarını da gün ışığına çıkaracak olan dergimiz, her kalemin girmeye cesaret edemediği içtimaî mevzulara çekinmeden girebilecektir.

Fedai'ye yazı ve şiirlerinizi bekleriz. Ayrıca ülküdaşlar sayfası da açılacaktır. Selâm ve saygılar...

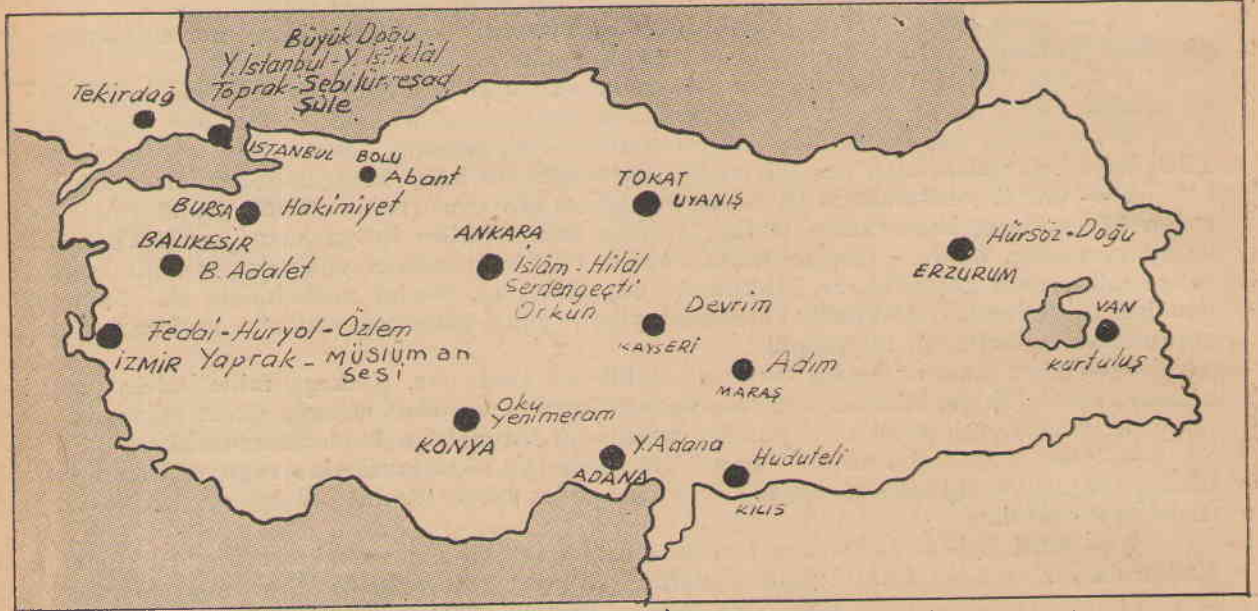
★ Fedai

ÖZÜR — Bu sayıda tanıttığımız şâir Cemal Oğuz Öcal'ın kitabının ismi «OLAN OLDU BİZLERE» dir. Yanlışlıkla «Olan Bizlere Oldu» yazılmıştır. Özür dileriz.

«Ardından Kırk Köpek Havlamıyan kurt

kurttan sayılmaz »

Türk Atasözü

GARİP ANADOLUM! İŞTE MANEVİ GIDA KAYNAKLARIN...

Muhterem bayilerimize

Anadolu'nun milliyetçi ve mukaddesatçı bayilerine binlerce selâm...

Fedai'nin ikinci sayısı elinizdedir. Bu milliyetçi dava dergisinin yaşamasını, yaşatılmasını her halde en az bizim kadar arzu edersiniz.

İlk sayıyı, maddî imkânsızlıklar içinde nasıl çıkarabildiğimizi anlatsak hayret etmemiz mümkün değildir. İlk sayının bedellerini toplayamamış olsaydık, bu ikinci sayıyı neşretmemiz mümkün olamazdı.

Onun için sizden istirhamımız, hesapları iki ayda bir, zamanında gönderiniz. Hattâ mümkünse ödemeli isteyiniz. Satılmıyanlar olursa, sonra iade edersiniz, hesaptan düşeriz.

Derin saygılarımızla...

★ Fedai